

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

Névtelen levelek és irásszakértés.

Írta: Székely Vladimír, államrendőrségi fogalmazó.

II.

A rágalmozó névtelen levelek háttérében, vagy éppen séggel homlokterében igen gyakran nő áll. A női becsületet szeretik különösen orvul megtépdetni valósággal hajszaszerűen, s az áldozatnak előbb vagy utóbb nem marad más hátra, mint hogy a hatóság védelmét és segítségét vegye igénybe.

Az egész, a mi a nyomozónak, kiindulónak rendelkezésre áll, sokszor nem egyéb, mint egy csomó irás, akombákban.

Ki írhatja, ki írhatta ezeket? Hol keresendő a szerző?

Legzélszerűbb, ha a nyomozást a sértettnél, kezdjük. Mert az bizonyos, hogy nem jóbarát zudítja a megrálgalmazottra az effajta irodalmi munkásságot... csak bosszú, ellenségeskedés lehet az indító ok. A sértett adhat csak nyomot arra nézve, hogy merre forduljunk kutatásainkban. Ki kell tehát ebből annak egész életrajzát szednünk, sorolja elő, kikkel tart fenn öszekötéseket, kiket gondol jó barátának vagy ellenségnek, mi az, a mi gyűlölséget, irigységet, bosszút kelthetett fel vele szemben másokban. Egy kis lélektani megfigyeléssel mérlegelve az elmondottakat, igen hamar egynehány fonál jut kezünkbe, melyeken elindulva, célhoz érhetünk.

Ha nőről van szó, úgy a szerelem világába eső érzések csomói előtt állapodjunk meg első sorban. A szerelem az, mely a legnemesebb érzéseket felkelti szunyadozásukból, de felfakasztja igen sokban azokat a sötét indulatokat is, melyeknek a féltékenység s visszautasítás a bugyogó forrása. Persze nem szabad másodsorban egy az ember életében nagy szerepet játszó gyarlóságról sem megfeledkezni, melynek magyarázata és oka egyszerűen a pletyka szennyráadata.

Ezen az uton a legrosszabb esetben is legalább a valószínű tettes nyomára juthatunk.

Ezek azok a nyomozások, melyeknek műnyelven *subjectiv* elemekből kell összetevődniök: azaz világosabban szólva a sértett *saját* világába, helyzetébe, körülményeibe kell elsősorban behatolnunk, hogy a névtelen piszkolódások rejtett helyét megvilágosítsa láthassuk.

Másképen kell hozzáfognunk a munkához, a hol a névtelen levél *vádol* — büncselekménnyel meggyanúsít valakit. Rágalom is lehet, de való is lehet az irás sora.

Teszem fel nagyon sűrűk azok a beküldött névtelen levelek, a mikor angyalesinálásokra, magzatelhajtásokra figyelmeztetik a hatóságot. Sőt mondhatni, hogy a névtelen bejelentések között ezek a besugások talán a leggyakoribbak, és daczára annak, hogy sok egyszerűen rosszakaratúan hazudozik, nagyrésze azonban viszont nem egy esetben e divatos bűnök egész szervezett szövetségéről rántotta le a leplet.

Tudjuk jól, hogy a két- vagy egygyermekrendszer ma nemcsak a francia és a szász fajtnál, hanem a legtöbgyökerebb magyar vidékeken is elharapózott, s bizony nagyon sok helyütt akadnak doktorkodó javasasszonyok, bábák, a kik szívesen üzik az angyalesinálás jól jövedelmező mesterségét.

De akadnak ennél is még sokkal komolyabb bűnesetek is. A hődmezóvásárhelyi méregkeverőkről is névtelen levél rántotta le a leplet, s hány hitves gyilkosságot fedezett fel névtelen levél.

Óvatosan csendben kell ilyen esetekben a bevezető nyomozásnak megindulni. *Puhatólás* legyen az a szó szoros értelemben. A gyanúsítottakon kívül, azok elkerülésével kell az első lépéseket megtenni, melyeket természetesen általánosságban sem lehet megelőlni, mert azokat mindig a helyzet válogatja.

A kezdet rendszerint már meg szokta jelölni, hogy komolyan veendő-e a névtelen bejelentés. Titokban és csendben kell összegyűjteni először a bizonyítékokat, s csak azután rácsapni a bűnösre vagy bűnösökre.

A zsaroló névtelen levelek dolgában követendő eljárás megint más. A levél tartalmából mindig kivehető, hogy a zsarolás a panaszosnak környezetében kell-e keresni, amolyan magánügy-jellegű-e ez — vagy hivatalos bűntevők szövetségéről van-e szó.

Itt ugyancsak a panaszos személyi körülményeivel igyekezzünk tisztába jönni, s tartsunk szemlét amazok listája felett, a kikről, akár multjoknál, akár jellemük-nél fogva effajta bűnösségük feltételezhető.

Igyekezzünk egyezőval hasonlóképen a valószínű bűnös nyomára jutni.

Ezt megelőzőleg azonban minden egyes esetben, a mikor a nyomozás főcélja a névtelen levél írójának kinyomozása, figyeljünk a következőkre:

1. Nézzük meg a postabélyegét, mikor bélyegezték le, hol bélyegezték le, s mely postahivatalnál. A nagyobb városok postabélyegzője a postahivatal számát, a feladás időpontját is pontosan adja vissza.

Ha tudjuk, hol adták fel a névtelen levelet s mikor, ez már következtetésvonásokra ad alapot. Természetesen a panaszosnak is kell, hogy segítségünkre legyen. Ő tudja legjobban, hogy itt vagy amott melyik „jóakarója” lakik, vagy szokott arra járni stb.

2. Vizsgáljuk meg alaposan a névtelen levél papírját. A papírból kicsi helyen — faluhelyen — a tettes is néha kinyomozható, mert maga a papír a tettes ellen bizonyítékképpen is szerepelhet, ha birtokában ugyanolyan alakú és minőségű papírt találunk. Minden papírkereskedő a papír után meg tudja mondani, mely gyárból való az, s milyen minőségű; ha meg netán levélpapíron íródott a névtelen írás, annak különös alakja után — mint mondtuk — kicsi helyen nyomban kinyomozható, hogy ki vásárolta, kik vásárolják ép ezt a levélpapírt.

Mindezek — újból mondva — részben arra valók, hogy a valószínű tettes kiderítésére vezessenek, részben, hogy ellene bizonyítékként szerepeltessek.

A legfontosabb aktus azonban akkor kezdődik, a mikor már a valószínű tettes nyomában vagyunk. Az természetesen többnyire tagad s más ut nem áll rendelkezésünkre, minthogy a névtelen levél *írásával* bizonyítsuk rá, hogy azt ő írta, vagy íratta. Ez már az írászakértők dolga. De a míg az ügy odáig kerülhet, a csendőr sokszor jut abba a helyzetbe, hogy a nyomozásnak elsőrendű érdekénél fogva, maga magának is már meg kell állapodnia abban, hogy csakugyan a gyanúsított irta-e a névtelen levelet, az ő kezeirása-e ez vagy sem?

Hogy a csendőr ebbeli szakértelmére néha mily szükség van a következő eset is éleben mutatja.

János gazdát este felakasztva holtan leltek a szobában. Az ajtókilincsen lögött már eltorzult arccsal, mire rátaláltak. Az asztalon írás fekszik.

„Meguntam az életemet — szól az — megyek a más világra. A vagyon a feleségemé egészen. János».

Alig hogy kitudódott az eset, az emberek sügni-bügni kezdtek. Sokan erősen csodálják a fejüket. A Pista béresgyerekre hallgatnak, a ki váltig azt mondja, hogy az asszony leitatta a férjét s teljesen ittas állapotban ő maga kötötte fel a kilincset az öreget, ő látta a kerti ablakon át a barackfáról, a hová barackot ment lopni. Utána meg az asszony leült, s ő maga írta a bucsusorokat.

Ez természetesen a csendőrség tudomására jut. Az asszony azonban szörnyű haraggal tagad, s a Pista gyereket ott nyomban fel is képele. Mi a teendő? Meg kell állapítani, hogy a bucsuirás csakugyan János gazda kezétől ered-e? Össze kell hasonlítani többi írásaival.

Igy válik a csendőr is hirtelen írászakértővé, mert bizony itt nagyon hamar kell azt tisztába hozni, hogy gyilkosság vagy öngyilkosság forog-e fenn.

*

Az írászakértő tudománya nehéz tudomány, de nem annyira, hogy az alapelemeit el ne sajátíthatnók egy

kis figyelemmel s gyakorlattal. Legalább annyiban, a mennyire nekünk erre nyomozásainkban okvetlen szükségünk van.

Ismeretes dolog, hogy az írás, az *írott betűk saját-sága* egészen hozzá van növe az emberhez. Mindenki csak úgy tud írni, a hogy tud, úgy ír, a hogy ír. Tudományos nyelven azt úgy nevezik, hogy mindenki csak egyéniségének megfelelően ír.

«Nemcsak kézzel ir az ember — mondja egy grafologus, hanem agyvelejével is.»

Az írásában visszatükrözik az írónak egész egyénisége. A grafologusok ezt a tételt annyira viszik, hogy az ember írásából annak jellemére, kedélyére, érzés- és értelmi világára következtetnek.

Akármennyire változtatni akarna valaki az írásán, mégis átít azon az a jelleg, a hogy ír. Visza-visszatét az akkor is, ha valaki balkezevel ír, vagy lábujjai közé veszi a tollat.

Egy paraszt egy izben szomszédja vetésébe egy darab fával kinyomkotta ezt a szót:

»Bitang»

és buzavíragmagokat szórt a kitaposott nyomokba. Nyáron erősen kinőtt a buzavíragos szó. A kirendelt szakértő lefényképezte ezt az írást s ez tökéletesen megegyezett a haragos szomszéd kezeirásával.

A kézírás mindig egy s ugyanaz marad. Legfeljebb visszatükrözi az író hangulatát, s így árnyalatokban kisebb-nagyobb különbségek tűnnek fel, mintegy megmutatva, hogy az író nyugodt vagy izgatott, szomorú vagy vig volt-e.

Mik tehát azok a szempontok, melyek az írásösszehasonlításnál irányadók?

Mindenekelőtt az *összbenyomást* kell vizsgálat tárgyává tenni.

Nézünk meg először az *egyik* írást figyelmesen, próbáljuk magunkat mintegy a *karakterébe* belelélnünk: azután a *másik* írással ugyanigy vizsgálódjunk.

Talán azt mondhatná valaki, hogy ez már több, mint a mennyit egy nem szakértőtől kívánni lehet. Ez nem áll. Hisz a mindennapi életben is ugy cselekszünk, már ott is valamely kézírást nem az egyes betű formájából, hanem azoknak egymás után való sorakozásukban *összbenyomásuk*: azaz *karakterük* után ismerünk fel.

Ha például egy ismerőtől levél érkezik, elég egy pillantás s megismerjük a levél küldőjét. Ez a felismerés pedig nem azon alapszik, hogy a levél küldője ezt vagy azt a betűt hogy írja, hanem az írott *összbenyomása* mondja meg ezt nekünk rögtön, ép ugy, a mint egy-egy embert is nem egyes testrészei, hanem egész külseje után ismerünk fel.

Az írás *karakterének* megítélése azonban nem elég. Azután tüzetesen kell összevetni az összehasonlítandó kézírásokat és a *betűk formájából, a szavak illetve a sorok egymáshoz való illeszkedésének mikéntjéből* kell következtetni.

Figyeljük meg: túlnyomólag gömbölyded vagy sarkos-

a betűetés, milyen a betűk vastag iránya, hogy vannak feltéve az ékezetek, a vesszők, a pontok, mekkora az a *szög*, melyet az írássorok az egyenes vonallal képeznek (ferde írás, fel-lefelé menő írássorok). Különösen fontos az ékezetek, az *z*-re a pont tevés. Vajjon mikor tétetett az, rögtön az *i* kiírásánál, vagy már csak akkor, mikor a szó kiíratott, közvetlen az *i* fölé vagy sem? . . .

Megállapítandó azután, hogy a tollhegytől hogy tette a papírosra az író. Vajjon az egyik írás erős vagy gyengébb tollhegyvezetést s nyomást mutat-e a másikkal szemben?

Lényeges még annak a megfigyelése, hogy hogyan van feltéve a dátum, milyen margót alkalmazott az író, oldalt, jobbról, balról, lent, fent . . .

Mint érdekes példát itt elmondjuk, hogy a Dreyfus-pörben hogy okadatolta meg Crépieux Jamin azt, hogy a híres borderó nem Dreyfus kezétől ered.

A borderóban tulnyomók a gömbölyded betűetések egyenetlen vastagodásokkal. Dreyfus írásánál ellenben szembetűnő volt a sarkos betűetés, tisztább volt s az írásjegyek alkalmazásában is pontosabb, grafologikusan: Dreyfus kézírása könnyen igazuló, de tartózkodó, zárkózott erőlyes s makacs természetű vallott, ellenben a borderó írójának kézvonásai hamis, álnok, ingadozó s akaratnélküli jellemre mutatnak.

A tudatos írásfeldítésre is mindez áll, a mit fennebb mondottunk. A kinek érdekében van, hogy írását felismerhetővé ne tegye, igitelnek az elváltoztatni. Ferde írását például állóra változtatja, vagy kicsi betűket ír, ha nagyokat szokott írni, görbe sorokat vet stb. . . de azért önkéntelenül visszatér a torzformán keresztül is ama jellegzetességekhez, melyekhez írása szokott.

Ép azért, ha hosszabb írás fecsik előttünk, úgy figyeljük meg a legjobban az utolsó oldalt. A végén az író mindig belemelegszik írásába, s öntudatlanul visszatér közben eredeti írásmódra.

Igy a nem szakértő is bizonyos gyakorlatra s készsültre tehet szert az írászakértés terén, melyet alkalomadtán nyomozásaiban kitűnően felhasználhat. Mert az írászakértő nem áll rögtön kéznél.

Az igazi nyomozónak legalább hozzávetőleg mindenhez kell értenie, még azokhoz a vizsgálódásokhoz is, melyek különben — pápázemes szaktudósok dolga és tudása.

A gyilkos.

Írta: Némethy Ferencz, csendőrszázados.

A 80-as évek vége felé történt, a kies fekvésű Krassó-Szörény megye erdővel borított vadregényes vidékén, midőn hírül hozták, hogy az ottani uradalom erdőkerülője immár ötöd napja eltűnt s aggódó hitvese sirva adott kifejezést abbéli gyanújának, hogy alighanem hivatásának lett áldozata.

Rögtön megkezdődött a keresés, szelt fogott egy csomó ember, végig a bérczek gerincein, keresztül a mély völgyek fenekén, bérzről-bérzre, völgyről-völgybe és

még az éjjel megérkezett a staféta a szomorú hírrel, hogy szegény Barbu Juont megtalálták a Bányabérczen keresztül lőtt mellel, egy terebélyes tölgyfa tövében elterülve, halva.

Az aggódó hitves sejtelmé tehát valóvá vált.

Megkezdődött ezután a nyomozás, az emberi fenevad keresése, mely nem szűnik meg soha a saját fáját pusztítani

A helyszínére való gyors odajutathás céljábólh a marosan előkerített parasztkocsiba ülve, sietve haladtunk fel körül-köre, bérzről völgybe patakok medrén, rohanó kristálytiszta vízben, mely párolgott a melegségtől, majd befagyott láposokon, hol elcsuszva egymásután bukká-csoltak el a lovak, a Bányabérc felé, hol a löcsbe, hol egymásba kapaszkodva, nehogy kibukjunk a kocsiból, míg csak egyszer megáll a kocsis és a kocsis hátrafelé szólva jelenti, hogy: „elfogyott már az ut.”

Ez annyit tett, hogy le kell szállni, mit meg is eslekedtünk és bevarva kísérőinket, megindultunk a tett helye irányában, mindig félrebb zumarás lombok, hótól síkos palaközetek között egészen odáig, hol a szomszéd bérz összesimulása, a bányabércczel egy kis völgyet képezett s ennek közepén egy elhamvadt tűzhelyhez közel, a hónál fehérebb és hidegebb arccsal feküdt a hajdan délezeget ember merev nyugodtsággal, azzal a hideg csendességgel, mellyel a halottak minden külömség nélkül nyugodni szoktak. Mindenki sápadtan merev szemekkel állott helyén s a halott nyugalma csendet varázsolt maga körül.

A halál tisztetlet és megalezást követel mindenkitől, parancsszó nélkül is lekerültek a kalapok a fejkéről s az erdő magányában, Isten templomában, néma főhász szállt fel az egek urához a szerencsétlenül járt erdőkerülő lelki üdvösségéért.

A megilletődést azonban a szolgálati buzgalom váltotta fel, előtérbe lépett a kérdés: ki lehet a tettes?

Kezdetét vette tehát az eljárás, mit hivatalos műszóval bűnelőnyomozatnak neveznek.

Megjelölni a holttest fekhelyének irányát, megvizsgálni a hullán lévő öltönyök darabjait kívül, belül, nincs-e rajtok valami jel s nincs-e bennük valami tárgy, mely alapul szolgálhatna a vizsgálatnak. Kismítáni az összezsugorodott fagyos tenyért, hajszál vagy öltöny foszlány nem rejlik-e bennök? Felgombolni az öltönyöket, megvizsgálni a golyók okozta részt, a lösebre illeszteni az ujjakat, megmérni a sebek egymástól távolságát, kikutatni azok mélységét, leltározni a holtán talált apróságokat, zsebkéstől az utolsó fillérig s más efféle szörnyűségeket, ideg pusztító munkát végezni, melyek megállítják a szív verését s hideg borzadályal töltik el a közvetlen szemlélőt és undorral árasztják el a vele foglalkozót.

Pedig ez nem ritkaság; sokszor megesis ez derék csendőreinkkel, kik soha nem eléggé méltányolható és soha aránylag dusan nem díjazható foglalkozásukat a társadalom biztonsága érdekében, saját életük rövidítése

mellett, annak elkeserítésével elfanyarításával kénytelenek üzni napról-napra, évről-évre; förtelmet, iszonyatot és undort kutatva; bünt, borzalmat és nyomoruságot találva.

Önfeláldozás és hivatás kell azon szolgálathoz, melynek a csendőr magát szentelte, mert különben hamar megunja azt és működése meddő marad.

De térjünk csak vissza esetünkhez.

A hullavizsgálat után megindultunk azon a nyomon, melyet a meggyilkolt utoljára taposott.

A gyilkosság színhelyén, a tűzhely körül néhány száz négyyszögöl térségen már verőfényes oldala volt a völgynek, ott a gyorsan felmelegedő pala között, a tiszta téli napközben elolvastotta a hőlepeit, s emiatt nem volt kivethető az, vajjon egészen a tűzhelyig vezetett a nyom, vagy még innen szakadt meg. A tűzhelytől pedig le a völgyfenéig egészen ki a furt hegyi ösvényig nem volt már semmi hó csak a tulsó bérc árnyék oldalán, lábnyom épügy nem volt felfedezhető, mint az uton, mely sima volt mindenfélé, behintve azon meszporral, melyet a rajtok járó meszes szekerek hagytak.

Tovább kutatva azon a talajon, melyet hó fedett, zsigerei találtak egy özne, mellette egy keskeny sarkos csizma éles lenyomata és egy széles boeskor alakú talan csapásai, távolabbra körbe futó keskeny róka nyomok.

Az elhamvadtt tűzhely körül néhány véresepp és néhány őször s a tüztől felengedett talajban, négy egymástól egyenlő távolságra négyyszögbe eső kised lyuk, olyan mintha azt valaki hüvelyk ujjával nyomta volna oda le.

A lőfegyver a holttesttől mintegy 30 lépésre feküdt egyetlenes vonalban, épen töltött állapotban, zárt kasszal.

A löszertartó tárgyak két kis bőrzacskóban meg voltak ugyan, de tartalmuk hiányzott s a kerülő nagy bőrtarisnyájába voltak bedobva.

Ennyi volt az egész; ügyes nyomozónak elég, hogy megtalálja a kivezét utat, a fonalat, mely a tettesek felfedezésére vezethet.

Mert mit lehetett a helyszínén látottakból következtetni?

Azt, hogy gyilkosság történt, hogy a tettesek orvadászok lehettek, még pedig hárman, kettő pár, egy intelligensebb egyén, kik özet löttek, melyet magukkal vittek. Az erdőkerülőt akkor lötték le, midőn ez őket tetten érte a kizsigérelésnél s a hullát löporától megfosztva hagyták hátra.

Ezen felvést különféle jelek bizonyították.

Kétségtelen volt, hogy az erdőkerülő a vadorzók csapásán jutott azon helyig, hol meggyilkolva találtatott. Az orvadászok őt előbb vehették észre, mert különben védekezett volna, de hát mielőtt fegyverét használhatta volna, szívén találva rogyott össze.

A hulla helyzetéből — balkéz és láb kinyújtva, jobb kéz és láb összehuzva — következtetni lehetett azt,

hogy az erdőkerülő igenis gondolt önvédelemre, de ellenfelei megelőzték őt.

A zsigerek, az elhullott szőr és a visszahagyott egér nagysága kifejlett őz magzat után itélve, az orvadászok által lött vad egy kifejlett vembes őz suta volt.

De hát merre menekülhettek el a tettesek?

A helyszínéről több ut vezetett felfelé és lefelé.

A nyomokat keresve egyszerre a hegnyek felvezető uton vérnyomok látszóttak, melyekről az egyik segélylűjött erdőkerülő azt állította, hogy az őzvér.

De hát hogy került az a vér oda?

Nagyon könnyű azt magyarázni, nincsen abban semmi csoda.

Az orvadászok a vadat elvitték. A fagyos őz az emberi test melegtől kezd felengedni, felfelé menve sűrűbbek a vérnyomok, a völgynek le ritkábbak.

Amint fűt a kemence, úgy olvad a vér is — felfelé melegebb a járás, mint lefelé.

Meg volt tehát a nyom, melyen a vadorzók haladtak s ezzel kézbe volt adva a vezérfonal a gyilkosok fel-találására is.

Jó három mértföldnyire erős gyaloglás után, az emberi szemnek alig felfedezhető vezérfonalon érkezünk be Lunkány faluba, hol a vérnyomok egy házaeska előtt egyszerre csak elvesztek.

A háza egy czégtábla volt kitéve ezen felirással: Czintye Péter cipész.

A községi bíró kikerdeztevé a gyanúsított cipész felől, mint az ilyen községi bírák rendszeren tenni szokták, se jót, se rosszat nem tudott róla mondani.

Az egyesek kérdések kikerülésével mindent mást beszélt, csak azt nem, ami a dogra tartozott.

Miért is csinálna ő magának ellenséget egy már megholt emberért?

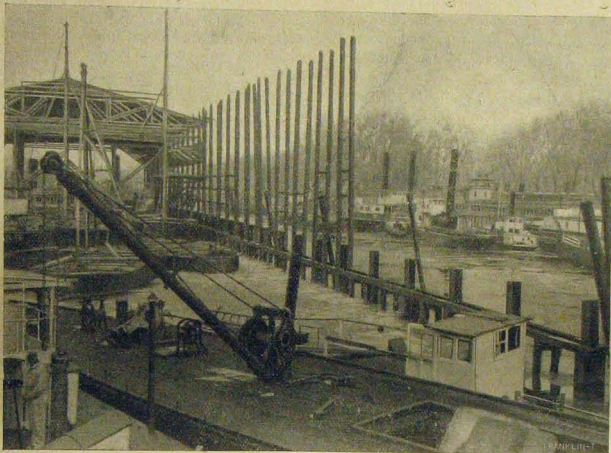
Meg aztán minek is üldözik a szegény embert, ha nyulászik, vagy özet fog, hiszen az Isten adta azt, nem úgy tenyésztik s abrakolják: mire való az a pogány kegyetlenség, hogy még ezért is herceze-hurczolják a szegény embert.

Hogy a kerülőt meglőtték; de hát hogyan lötték volna meg, mikor különben az is meglőhette volna őket; már pedig Isten parancsolatja szerint minden embernek a saját élete a legbecesebb, azt őrizni és oltalmazni köteles és a kerülő minnek is jött elibök; még ha ezek keresték volna fel őt, de hiszen a kerülő üldözte emezeket.

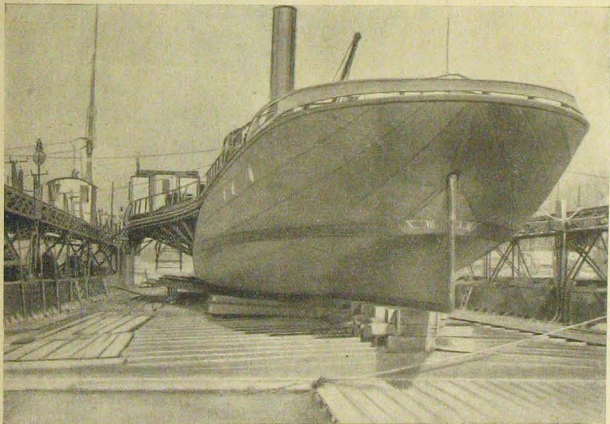
Igy gondolkozhatott a bíró. Ez a paraszt filozófia különben nagyon is általános Magyarországon, hol a tulajdon jog tisztelgetését még messze állunk.

A községi előjáróktól tehát kevés támogatás lévén várható, a cipész megidézettét a község házához, de természetesen tagadták. Sem ösmerőse, sem cimborája nincs, a vidéket sem ismeri, puskája sohasem volt, nyulat nem lött, őzt nem is látott életében, a mestersége után lát, abból él nagy keservesen.

Igen ám, de a házmotózas fellebentette a titkot, mert

Javitó műhely.

Vizrebocsájtásra kész hajó.

találtak ott egy egycsővű puskát, löszert, meg aztán cseréptálon négy db. nyulmáját és egy hátsó özlábat. De hát kiderült az is, hogy néhány napra a gyilkosság után özet adott el 4 frtért.

A bizonyítékok sulya alatt a cipézők megnevezte két társát és bevallotta, hogy a kerülő hármukat tetten érte, midőn a tüznél melegedtek.

Midőn be akarta őket kisérni, ő cözba kapta, rásütötte fegyverét, mire összeesett és jajszó nélkül szörnyet halt.

A puskát el akarták venni, de aztán visszatették a földre, csak a puskaport és a seréteket rabolták el.

Így végződött egy vadászta, melynek egy emberélet lett áldozata. A szegény özvegy és családja elvesztette kenyérkeresőjét, az egész család, mely addig boldogan megelégedetten élt kicsi fészékében, a nyomorba taszított, mert az uradalom által adott nyugdíj, nem igen fedezte a szükségleteket, a három tettes pedig börtönbe került, hol az egyik a lelkiösmeret mardosása folytán, még a vizsgálat ideje alatt a börtön ablakának rácsára akasztotta fel magát, ekként engesztelvén ki a végzet egy könnyelműen kioltott életért.

ÁLTALÁNOS ISMERETEK.

A francia-angol tengeralatti alagut.

Az angol parlament legutóbbi ülészakának befejezése előtt az angol kormány törvényjavaslatot terjesztett elő a La Manche-csatorna alatt tervezett vasuti alagút építéséről. A katonai és gazdasági szempontokból egyaránt fontos javaslatnak, melyet egy angol társaság dolgozott ki, számos pártolója, de talán több ellensége akadt, és az angol sájtóban is élelken vitatják a terv mellett és ellené szóló érveket.

Az alagút építésének terv nem mai keletű. Már a mult század nyolcvanas éveinek elején fölmerült és már akkor is magára vonta a közvélemény figyelmét.

Az alagút, a melynek Calais és Dover városok után a Caldover Tube nevet szánták, a javaslat szerint, a Dover-től négy kilométernyire nyugatra fekvő Hougham és a Calais-tól hét kilométernyire nyugatra fekvő Sanganthe között épülne. Tenger alatti részét 44-5 kilométerre s a szárazföldi siklókat beleszámítva, egész hosszát kerekcsám 60 kilométerre tervezik. A villamosággal hajtott, világított és szellőztetett vonatok két-két sínparallátot, két egymással párhuzamos alagútban közlekednének. A villamos erőállomásokat az alagút két végő pontjánál akarják telepiteni.

Az építésre 372 millió korona szükséges; a költségek felét Angliának, másik felét Francia országnak kellene viselnie. A befektetett tőke a személy- és teherforgalom bevételéből körülbelül 4 százalékot kamatozna. Az óriási munkát tíz év alatt fejeznék be. A törvényjavaslat kifejti azt is, hogy az alagút megépítése után, az európai szárazföldtől eddig elzárt Anglia bizossága csökkenne s ezért az e tekintetben szükséges rendszabályokat az angol hadsereg tanácsának kell megállapítania.

A nyolcvanas évek elején eszközölt próbafurások után itelve, az alagút krétaközeten át és olyan mélyen

vezetne, hogy az építés alatt a víz behatolása úgyszólván kizártnak látszik.

A terv megvalósítása előtt szükséges pontosabb méréseket még nem hajtották végre, s így természetesen az építés részletei (az alagút iránya, mélysége, stb.) még változhatnak. Az alagútépítés technikájának rendkívüli előrehaladását tekintve, mégis biztosan remélhető, hogy a hatalmas terv megvalósítása elé, legalább a mi a műszaki kivittelt illeti, nem gördülnek majd leküzdhetetlen akadályok.

Amde angol részről az alagút építésének tervét, az ország bizosságának szempontjából is megvizsgálták s a vizsgálat eredménye Anglia számító fiait gondolkozóba ejtette.

Előtérbe toltak a kérdés, vajjon az alagút megépítése esetén nem fenyegeti-e Angliát az idegen betörés veszedelme?

Az angol szárazföldi hadsereg jelenlegi szervezetét és állapotát tekintve, ez a lehetőség nincs kizárva. Haderejüket zsoldosokból egészítik ki, a kiknek nagy része a nép kevésbé megbízható embereiből kerül ki.

Az évenként besorozott negyvenöt ezer ember harmad-része tizenhét-tizenkilenc éves ifjú, a kik hadi szolgálatra még nem alkalmasak, mert előbb két-három év szükséges, míg a katonasorba beletörődnek. A hadseregben igen gyakoriak a szökések; átlag évente minden száz emberből tíz megugrik; a fegyelem nem valami nagy.

Angliában egyelőre csak az aldershoti parancsnoksága alá sorolt katonák vannak elég jól kiképezve s némileg biztosan csupán a hozzá tartozó tizenkét-tizenöt ezer emberre lehet számítani.

Az angol tisztetek a kitünően fizetett altisztek jóságára bizon nem sokat segít.

Ha mindehhez még hozzáveszünk a hadsereghez tartozó ir zsoldosoknak az angol faj iránt táplált gyűlöletét, akkor az angol hadsereg hadakozásra való alkalmosságára vetett bizalom nem lehet nagy.

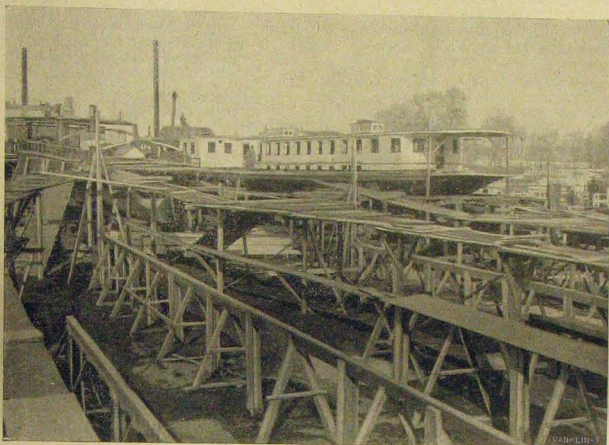
Ilyen viszonyok között nem lehet csodálni, hogy az angol szárazföldi hadsereg tisztjei a hadsereg mai állapota mellett nem biznak abban, hogy zsoldosokkal az alagút kijáratát alkalomadtán sikeresen megvédelmezhetnék, sőt a tervezett alagútba oly utat látnak, melyen át az egyik ellenséges hadtest a másik után lephetné el az angol szigetbirodalmat.

A hajóhad képviselői természetesen már kezdettől fogva küzdenek a terv ellen, mert jelenleg Anglia egyedül megközelítő utjának: a tengernek föltétlen urai.

Azok, a kik Angliában a terv megvalósítására törekednek, a katonai részről fölhozott argumentumokkal szemben azt hangoztatják, hogy az alagút elzárására és eltorlaszolására szükség esetén előre elkészített technikai eszközökkel lehetne gondoskodni; a végöss esetben vízzel való elárasztás vagy elrombolás által is meg lehetne akadályozni az ellenség betörését. Ajánlottak nehezégyekkel felszerelt útegszancok építését a kijárat elé és sok más hasonlót.

Mindezek alkalmazásának első föltétele a megbízható személyzet. Béke idején, a mikor az ajánlott védelmi eszközök és bizossági rendszabályok kipróbálása ki van zárva, a készülékek könnyen megrongálódnak, a személyzet közömbössé válik, és oly ellenségkel szemben, a mely ért ahhoz, hogy az alagútát már békében hatalmába kerítse, még a legjobb műszaki eszközök is könnyen eredménytelenek.

Az orosz-japán háborúban is megtörtént, hogy a japánok 1904 február 9-én Port-Artur előtt torpedókkal

Hajóépítő állványok.

Hajók az óbudai hajógyárban.

romba löttek három büszke orosz páncélos hajót még a hadüzenet előtt.

A tervezett alagút katonai szempontból oly rendkívül fontos, hogy Anglia ellensége semmi ravaszágtól sem riadnának vissza és a meglepetés minden eszköztől fölhasználnák, mikor arról van szó, hogy idejekorán hatalmukba kerítsék.

Ha Anglia, a szárazföldi hatalmakéhoz hasonló néphadsereggel és ily módon a kellő eszközökkel rendelkeznek, hogy az országba törő ellenséget tulerővel fogadja, akkor az alagút nem volna rája néve veszedelmes és gondolkodás nélkül káknázhatná azt a mérhetetlen gazdasági hasznót, a melyet ilyen — az európai szárazfölddel való közvetlen összeköttetés kínál.

Azonban ebben a kérdésben — első sorban az ország biztonságáról lévén szó — az utolsó szót a hadsereg tanácsa fogja kimondani; a hatalmas terv megvalósításának hasznát a felsorolt katonai szempontokkal egybevetve, nincs kizárva, hogy a hadseregtanács az alagút megepítését az általános védkötelezettség életbeléptetésének föltételéhez köti; ebben — az esetben pedig több mint valószínű, hogy az angol parlament az országának jelenlegi tengerözveite biztonságát többre fogja becsülni a Franciaországgal való közvetlen összeköttetésénél.

Az alagútert még kemény harcokat vívnak majd, de alig lehet, hogy ez a harc a nagy terv javára dölne el.

KÉPEINKHEZ.

Az óbudai hajógyár.

Óbuda felső részén, a Margitsziget felső csucsalával szemben terül el a hatalmas ipartelep, melyet képeink ábrázolnak. Az óbudai hajógyár az ország egyik leg-hatalmasabb gyártelepe, mely több ezer munkást foglalkoztat. Hatalmas, nagyméretű kereskedelmi és szállítóhajók készülnek itt és a használatban sérülést vagy rongálást szenvedett hajók itt helyzetnek újból használható állapotba. A Duna hullámai számos hajó szeli, mely ezen a telepen épült fel és innen tette meg első vízi útját. A telepen a munka alig szünetel, a sürgés-forgás, a gépek kattolása, a hatalmas porölyök kongása, a kürtök zugó-buzgó hangja állandó, szinte kezdet és végnélküli. A ki teheti ne mulassza el az alkalmat ennek a telepnek a megtekintésére; mert a mit itt lát, az nemesak szemgönyörökötető, de tanulások is.

HIREK.

A VIII. számú csendőrkerületi parancsnokság felállítására. A három új kerület felállításáról szóló 1903. évi VII. törvényzikk alapján a brassói VII. számú csendőrkerületi parancsnokságn kívül immár a VIII. is felállított a szolgálati működését Hajdu, Bihar, Békés, Szabolcs, Szatmár- és Arad-megyékre kiterjedőleg Debreczen székhelyül 1907. évi május hó 1-én, tolcsvai Nagy Gábor ezredes, csendőrkerületi parancsnok parancsnoklása alatt megkezdette. Ezen új kerületi parancsnokság, melynek hat szárnyparancsnoksága van, a III. és IV. számú csendőrkerületekből hasitatott ki.

Pótszárnyak felállítása. Az 1907. évi állami költségvetésről szóló 1907. évi IX. törvényzikk értelmében minden csendőrkerület székhelyén egy pót-szárnyparancsnokság volt felállítandó. Ezen pót-szárnyparancsnokságok működésüket folyó évi május hó 1-én megkezdették. A pót-szárnyparancsnokságok rendeltetése a törzs székhelyére bevonuló próbcasendőrök, altiszti iskolások, általában a tanosztály és a törzsbeli altisztek, valamint a tartaléklegénység elnevezése, a légénység fel- és leszerelése és a kerület légénységének ruházati és szerelvényi cikkeivel való ellátása. Rendeltetésénél fogva tehát önálló számadó testet képez. Parancsnoka egy I. osztályú százados, van számvivő tisztje és három törzserőster segédmunkása. Az illetékes tényezőknek ezen intézkedésével egy régen érzett hiány nyert eloszlást, a mennyiben minden kerület tartaléklegénységgel fog rendelkezni és összpontosítások alkalmával nem kell a légénységnek egyes örsökről való elvezénylésével az örsök tevékenységét általánosi.

Új tisztí alosztályok felállítása. A folyó évi május hó 1-ével Tordán, Segesváron, Egerben és Lőcsén szárnyparancsnokságok, Temeskubinban, Nyitrán, Nagy-Szebenben, Miskolczon, Eperjesen, Zsombolyán, Kiskun-Felegházán és Kézdivásárhelyen pedig új szakaszparancsnokságok állítottak fel.

Garázdkalkódó katonák. Tolna községben május 2-án éjjel az ottan állomásozó 12. dzsásid ezred három katonája a bordélyházban garázdkalkodni kezdett, s midőn a községi rendőrök rendet akartak csinálni, ezeket megtámadták s közülük kettőt karddal és késsel megsebesítettek. A rendőrök segítségére siető Rudolf Rikárd őrmester és Bellai József próbcasendőrből állott járőr elől a katonák a konyhába menekültek, ott a lámpát eloltatták s az őrmester felszólítására magukat megadni vonakodtak. Az őrmester a konyhába akart hatolni, mire a katonák kardjukkal vagdalkozni kezdtek. Az őrmester is kardot rántott s az egyik katonát súlyosan, a másikat könnyen megsebesítette, aztán pedig mindhármat letartóztatva, előljáró parancsnokságuknak átadta.

Sztrájkok. A *bárbányai* bányatelepen dolgozó munkások között sztrájkmozgalom indult meg, sőt a munkások szétászortan sztrájkba is léptek. A mozgalom titokban fejlődött a felőrök és ércfejtők közreműködésével, ugyannyira, hogy annak mindez ideig semmi előjele sem mutatkozott. A bányamunkások részéről esetleg elkövetendő törvényellenes cselekményeknek idejekorán való megakadályozása céljából Mihály Károly főhadnagy, brádi szakaszparancsnok vezénylete alatt a helyszínerre 48 főnyi légénység vezényeltetett. — Az *oláhápos-bányai* kincstári bányamunkások, mintegy 250-en, magasabb bér kieszközlése végett május 2-án a munkát beszüntetve, sztrájkba léptek. A bányafőnökség a tárgyalásokat megindította, a rend főtartására kellő számú csendőrségi erő összpontosított. — *Ullő* és *Monor* közt dolgozó 132 magyar államasvati pályamunkás május 3-án a munkát magasabb bér kieszközlése végett beszüntette, mire a kobányai pályamérnökség a munkások járandóságait kifizette és őket a munkából elbocsátotta. Zavargás nem fordult elő.

Találkozó. Csiky István őrsvezető, felkéri azon bajtársait, kik vele az 1901–1902-ik évben Székesfehérvárott az altiszti tanfolyamot végeztek, hogy a meghatározott napon, a menyiben szolgálatilag akadályozva nem volnának, Székesfehérvárott összejönni sziveskedjenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

A nyelvek régisége. A fáradhatatlan kutatások révén már számos nagyfotosságu dologról föl tudták lebbeníteni a fátyolt; de ha a tudósokat a felől kérdezzük meg, hogy mikor képződtek a régi nyelvek: ószintén be kell vallaniok, hogy azt az időt biztosan meghatározni nem tudják. A geologia segítségével megközelítőleg meghatározták, hogy néhány árja-nyelv, mint az indiai szanszkrit, a médiai zend, Kr. e. kétezzer évvel már tökéletes volt, költészetük pedig kiváló. E nyelvek tökéletesedését nyomon követte a görög. Ha már most azt kérdezik, mennyi időnek kellett elfolyjni, míg az árbából több különféle nyelv képződött, mint a szanszkrit és görög, a latin és a gót, ismét csak a geológiára támaszkodva azt felelhetjük, hogy ama csekély különbség létrejötté, mely a francia és az olasz nyelv között van, a legkisebb idő legalább is ezer esztendő. Az árja nyelv hat felé oszlására (kelta, teuton, szláv, görög, latin és indo-irán) hozzávetőleg tízezer esztendő kellett.

Emlékező tehetség. Rendkívül nagy emlékező tehetségu ember volt a 18. században élt Magliabecchi firenzei könyvtáros. Az egyszer átvlasott könyv tartalmát el tudta mondani s képes volt még esetleg a lapszámát is megjélni, ha egyes részekre hivatkozás történt. Egyizben kézirat vesztett el, a melyet emlékezet után újra leirt; a mikor az eltévedt kéziratot megtalálták, kitűnt, hogy a két szöveg teljesen egyezik. Niebuhr német történetíró szintén mindent megtartott emlékezetében, a mit olvasott; egyszer pusztá emlékezetéből irt le egy terjedelmes, elveszett számadást. Híres volt Johnson dr. Burker, Brassai Sámuel, a nemrég meghalt magyar tudós, Grotius, Pascal, Mezzofanti olasz biboros emlékező tehetségéről. Leibnitz és Euler az egész Aeneist el tudták könyv nélkül mondani. Themistokles-ről írja a történelem, hogy Athén husz ezer polgárát mind névről ismerte. Cyrus pedig több százezernyi főből álló hadseregének minden egyes katonáját ismerte.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

F. örsvezető. Habár nem valami hízelgő az a nyilatkozat, véleményünk szerint becsületéről kifejezést nem tartalmaz.

T. M. őteli ki. A folyamodványok és mellékleteik szabály-szerű bélyeggel látandók el. Ez alól csak az igazolványos altisztek kérvényei képeznek kivételt, ugyanis az 1873. II. tcz. 18. §-a értelmében az igazolványos altiszteknek úgy folyamodványaik, mint azok mellékletei bélyegmentesek.

Sz. L. A nyomozást alkalmilag közölni fogjuk, azonban a fényképet nem használhatjuk és annak visszaküldése iránt intézkedünk.

A. L. cz. örsvezető. 1. Lovasítását szolgálati uton kérheti. 2. A dolog nem éppen úgy terveztetik; van valami a dologban, de minden erre vonatkozó nyilatkozat idelőlti volna.

V. J. Gilyáni János tanár lakása, Budapest, Izabella-u. 2. sz. Érdemlő. A huzás még nem volt meg. Junius 2-ára lett elhalasztva.

E. T. cz. örsvezető. Kérdései szolgálati ügyeket érintenek s ezekre nem válaszolunk.

Deltoid. Tulajdon elleni kihágást képez, feltéve, hogy a lopás nem betörés vagy bemászás útján történt.

H. J. csendőr. Beszámítható szolgálati ideje csak a csapathoz történt bevonulásának napjától számítódik.

F. L. Felvidéki csendőr. Tudtukkal sehol sincsen tiltva. 2. Bármelyik korületől megősihet, ha az "előirt százalék nincsen betöltve és az engedélyre minden tekintetben ördemes. 3. Nincs eltörölve. 4. Bármelyik könyvkereskedésben. 5. A korületi parancsnokságtól ármegterítés ellenében kérheti szolgálati uton.

P. P. örsvezető. Folyamodhatik, de kinevezése esetén csak szolgálati kötelezettségének leteltével foglalhatja el új állását. A kérvényhez legfeljebb az igényjogosultsági igazolványát, vagy annak másolatát kell csatolni. Ha pedig még nincs igazolvány-úgy legutolsó iskolai bizonyítványát csatolja. A többi szükséges okmányokkal az előljáró parancsnokságok szerelik fel a kérvényét.

FEJTÖRÖK.

Betűrejtvény.

Szótalány.

Az isten teremtménye,
Nem mondom ki nevét,
Mert láthat az eget,
Ki fölnyitja szemét.

Reggel semmi gondja mégis négy lábón jár!

Délben sokat fárads és
Sok a gondja, baja,
Még sem szürke, sem fehér;
Rendben van a haja.

S ekkor már ökelme csak két lábón jár:

De el jó az alkonyat,
Utána az este, —
És ekkor már öszörtört,
Megroskadt a teste.

De már nem két lábón, hanem háromon jár!

Számrejtvény.

Hogyan írhatunk le tizet három egyenlő számjeggyel zérók nélkül?

Megfejtési határidő: 1907 május 26.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erzsébet-királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kisorsolva.

*

Lapunk 16. számában közölt fejtörök helyes megfejtése:

Képtalány: «A lürelem a remény művészete». — Szótalány: «Kám.» — Verstalány: «Hétfő».

*

Helyesen megfejtették: Bátori József örsv. Györgyszentmárton, Vigh Mihály örsv. Nagytopolovec, Kovács János örsv. Felhárvársurgó, Kajtar Péter pr. cs. cz. örsv. Soroksár, ábelfalvai örs, Bögi J. örsvezető, Bán János csendőr, Mészáros Irénke Martonvásár, Dén J. és Szabó J. II. cz. örsvezetők Predeál-telep, Raffai örm. Kiskunlacházára.

*

A kisorsolt Erzsébet-királyné Sanatorium-sorsjegyet Raffai csendőr örmesternek Kiskunlacházára elküldöttük.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Jelvényes kitüntetés.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi ápr. hó 19-én Prágában kelt legfelsőbb elhatározásával:

Czifra János, II. sz. csendőrkerületbeli őrsvezető címzetes őrmesternek, egy ember életének a tűzhaláltól saját élete veszélyeztetésével való megmentéseért, a koronás ezüst érdemkeresztet legkegyelmesebben *adományozni* méltóztatott.

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. V. sz. csendőrkerületi parancsnokság részéről:

Patáki András őrmester és *Horváth* Ferencz cz. őrmester, előbbi a szobi, utóbbi a nagymarosi őrskörletben az 1906. év végével nagymérvben garázdálkodott orrvadászok kézrekerítése körül kifejtett kiválóan buzgó és odaadó tevékenységükért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. V. sz. csendőrkerületi parancsnokság részéről:

Szalai József csendőr cz. őrsvezető és *Bonkucz* János csendőr, a nagymarosi-, *Nyuli* István és *Fuszta* János csendőrök pedig a szobi őrskörletben az 1906. év végén nagymérvben garázdálkodott orrvadászok kézrekerítése körül kifejtett kiválóan buzgó és odaadó tevékenységükért.

Jutalmazás.

A m. kir. belügyminiszter az 1907. évi április hó 1-én kelt 33743/v—b. számú rendeletével *Gergely* János V. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrsvezetőt 50 kor. pénzbeli jutalomban részesítette.

Előléptettek:

Borik József V. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester, *őrsvezető címzetes őrmesterré*, továbbá

Menyhárt István, *Csevik* Mihály, *Baronics* József, *Fenyvesi* Mihály, *Placner* Izidor, *Csohay* Géza, *Mészáros* Gyula, *Halka* István, *Laki* István, *Szalai* Mihály, *Mente* József, *Mihály* János, *Pognár* Izidor, *Imre* Zsigmond, *Csölle* Péter, *Fekete* Lajos, *Simon* János, *Magasházy* György és *Simánszky* Ádám V. sz. csendőrkerületbeli csendőr címzetes őrsvezetők, *őrsvezetőkké*, végül

az öt évi tényleges szolgálat befejezése után:

Nyika Gábor, *Halmágyi* Dávid, *Kozsokár* János, *Ferencz* Lőrincz, *Istvánfi* András, *Bálint* Dénes, *Lázár*

Dénes és *József*, VII. sz. csendőrkerületbeli csendőrök, *csendőr címzetes őrsvezetőkké*.

Törzsőrmesteri vizsga.

A VII. sz. csendőrkerület állományában, a törzsőrmesteri tanfolyam hallgatása után, *Imecs* Márton cz. őrmester, *Gyurka* János és *Galicza* József őrsvezetők, a törzsőrmesteri vizsgát, április hó 20-án, (a két előbbi jeles), az utóbbi pedig „jó” eredménnyel) letették.

Járőrvezetői jelvényvel elláttattak:

Kovács Ferencz, *Jánosi* Dénes, *Fábián* Sámuel, *Orbán* Sámuel, *Kovács* Sándor II., *Mátyás* Ignác, *Koncz* Albert, *Turóczi* József és *Muntyán* György, VII. sz. csendőrkerületbeli csendőrök.

Házasságra léptek:

Kirchner Ede, IV. sz. csendőrkerületbeli őrsvezető *Lomiczer* Helénnel 1907. évi április hó 9-én *Bártán* és

Horváth Vincze, VII. sz. csendőrkerületbeli cz. őrmester *Gegő* Annával, 1907. évi április hó 27-én *Csiktapolezán*.

Névváltoztatás.

A m. kir. belügyminiszter 1907. évi márczius hó 22-én kelt 18161/V. b. sz. engedélyével, *Ottewald* Antal III. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét „*Erdős*»-re;

a m. kir. belügyminiszter 1907. évi márczius hó 21-én kelt 30246/VI-a. sz. engedélyével, *Henerári* Sebestyén, III. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét „*Hevesi*»-re;

a m. kir. belügyminiszter 1907. évi márczius hó 26-án kelt 20845/V-a. sz. engedélyével, *Bunderla* György, IV. sz. csendőrkerületbeli próbacsendőr vezetéknévét „*Berenyi*»-re;

a m. kir. belügyminiszter 1907. márczius hó 20-án kelt 1816/V-b. sz. engedélyével, *Moldován* József, VII. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét „*Bányai*»-ra;

a m. kir. belügyminiszter 1907. márczius hó 20-án kelt 16578/V-a. sz. engedélyével *Zuckerberger* Mihály, VII. sz. csendőrkerületbeli cz. őrsvezető vezetéknévét „*Szilágyi*»-ra;

a m. kir. belügyminiszter 1907. márczius hó 26-án kelt 20748/V-a. szám alatt kelt engedélye alapján *Pévára* András őrmester, vezetéknévét „*Patáki*»-ra;

a m. kir. belügyminiszter 1907. évi április hó 8-án kelt 29549/VI-a szám alatt kelt engedélyével, *Róka* Márk V. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetéknévét „*Rákóczi*»-ra változtatta.

Körrendelet.

3833/eln. sz. A magyarországi törvényhatósági szolgálatba átlépő magyar királyi honvéd és magyar királyi csendőr igazolványos altisztek részére, polgári nyugdíjuk mellé, katonai kegydíjnak legfelsőbb helyen való kiszoklására abban az esetben, ha katonai szolgálati idejük a polgári nyugdíjki szabásnál nem számíttatnak be.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1907. évi április hó 6-án kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben fölhatalmazni méltóztatott a honvédelmi minisztert: hogy esetről-esetre előterjesztést tegessen arra nézve, hogy azon igényjogosultsági igazolvánnyal ellátott magyar királyi honvéd altisztek és magyar királyi csendőrök részére, a kik a tényleges katonai szolgálatból közvetlenül léptek, illetve lépnek át valamely magyarországi törvényhatósági szolgálatba, ezen polgári szolgálatuk alatt bekövetkező nyugdíjaztatásuk alkalmával, polgári nyugdíjuk mellé, katonai szolgálati idejük után számított katonai nyugdíj mérvének megfelelő katonai kegydíj engedélyeztessék azon esetben, ha katonai szolgálatban eltöltött szolgálati idejük a törvényhatósági nyugdíjki szabásnál nem véteték számításba.

Az ilyen viszonyba jutó honvéd altisztek és csendőrök tehát erre vonatkozó katonai kegydíjkérvényeiket azon alkalommal terjeszték a honvédelmi miniszter elé, a midőn a törvényhatósági szolgálatban nyugdíjaztatnak.

Ezen kérvényekhez csatolandók:

a) az arról szóló hivatalos bizonyítvány, hogy a törvényhatósági szolgálatba való átlépés a tényleges ka-

tonai szolgálatból, — és pedig melyik csapattesttől (intézetből) vagy csendőrparancsnokságtól, — közvetlenül történt és

b) az arról szóló hatósági igazolás, hogy a polgári nyugdíjki szabásnál a katonai szolgálatban eltöltött idő nem lett beszámítva.

Kelt Budapesten, 1907. évi április hó 20-án.

Jekelfalussy Lajos, s. k.

Körrendelet.

3938/eln. sz. Ő császári és apostoli királyi Felsége f. évi április hó 9-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával megengedni méltóztatott, hogy a debreczeni VIII. csendőrkerület, továbbá 4 szárny- és 8 szakasz, valamint minden csendőrkerület törzsszékhelyén, összesen tehát 8 pótzárny-parancsnokság felállítására, végül a honvédelmi miniszterium 16. osztályának létszámában egy csendőrfőhadnagyi hely megszüntetése mellett, egy őrnagyi hely rendszeresítése folytán, a magy. kir. csendőrség tisztí állománya f. évi május hó 1-ével: 1 ezredes, 1 alezredes, 2 őrnagy, 9 I. oszt. és 3 II. oszt. századdal, 5 főhadnagyi, 4 hadnaggyal, továbbá 1 I. oszt. százados számvívó és 1 főhadnagyi számvívóval szaporíttassék, minék következtében a m. kir. csendőrségnél jelenleg rendszeresített tisztí állományáról szerkesztett »Kimutatás«-t ennell közzéteszem.

Kelt Budapesten, 1907. évi április hó 15-én.

Jekelfalussy Lajos, s. k.

Kimutatás

a m. kir. csendőrség rendszeresített tisztí állományáról.

És pedig	S z á m a a						Tábornokok		Törzstisztek			Főtisztek				Számvívók				Számtanulósorozók	
	p/ószárny	szárny	szakasz	tisztí külön-ménynek	pótló-kereteknek	felismerési anyag-raktáraknak	altábornagy	vezérőrnagy	ezredes	alezredes	őrnagy	százados		főhadnagyi	hadnagyi	százados		főhadnagyi	hadnagyi		
												I.	II.			I.	II.				
	parancsnok-ságoknak						tisztí állomány						számvívó								
A m. kir. csendőrségi felügyelőszék	1	1	.	.	.	1
A m. kir. honvédelmi miniszterium 16. osztályában	1	.	1	3	
A m. kir. belügyminiszterium III. b. osztályában	1	.	1	1	1	
I. sz. m. kir. csendőrk. parancsnokságnál	1	6	13	1	1	1	7	15	1	1	1	1	1	1	.	
II. "	1	6	16	1	1	1	7	18	1	1	1	1	1	1	.	
III. "	1	7	15	1	1	.	.	.	1	1	1	10	18	1	1	2	
IV. "	1	7	18	1	1	1	8	20	1	1	1	
V. "	1	6	17	1	1	1	7	19	1	1	1	
VI. "	1	8	18	1	1	1	9	20	1	1	1	
VII. "	1	5	13	1	1	1	6	15	1	1	1	
VIII. " Felismerési anyag-raktáránál	1	6	16	.	.	1	.	.	1	1	1	7	18	1	1	1	.	.	1	1	
Összesen	8	51	126	1	1	1	1	1	10	8	9	66	143	8	3	6	10	2	4	2	
												46	20	74	69	5	3	6	4		

PÁLYÁZATOK.

Egy irnoki állás az ógyallai kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Szabályszerű lakpénz esetleg természetbeni lakás. Magyar nyelv szóban és írásban. Előzetesen valamely bíróságnál eltöltött hat havi próbaszolgálat. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a komáromi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 22-ig.

Egy hivatalosági állás a kisvárdai kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona. Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a nyiregyházyi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 23-ig.

Egy hivatalosági állás a zólyomi m. kir. dohányárutárknál. Fizetés 600 korona. Természetbeni lakás esetleg megfelelő lakpénz. Ruhailletmény 60 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a besztekercebányai kir. pénzügyigazgatósághoz 1907 május 25-ig.

Egy kataszteri irattárt kezelő irodatiszti állás a m. kir. pénzügyminisiteriumban. Fizetés pótlékkal 1400

korona. Lakpénz 600 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Földművelésiskola elvégzése és egy évi gazdasági gyakorlat előnyt nyújt. Négy középiskolai osztály. Kérvények a m. kir. pénzügyminisiterhez 1907. évi május hó 31-ig.

Egy irnoki állás az oraviczabányai kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Román nyelv. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a fehértemplomi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 25-ig.

Egy hivatalosági állás a zilahi kir. járásbírósnál. Fizetés 600 korona. Lakpénz 180 korona. Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a zilahi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi május hó 25-ig.

Egy közrendőri állás Pozsony városnál. Napidíj 2 korona 30 fillér. Lakpénz ha nőtlen 100 korona, ha nős 60 korona. Természetbeni ruházat. Magyar nyelv szóban és írásban. Német és tót nyelv. Felévi próbaidő. Kérvények Pozsony város rendőrkapitányi hivatalához 1907. évi május hó 31-ig.

A magyar királyi államvasutak nyári menetrendje.

A vonatok indulása Budapest keleti p.u.-ról. Érvényes 1907 május hó 1-től.

Délelőtt		Délután	
vonat-szám	óra	vonat-szám	óra
316 ³⁾	6 05 szv.	18 12 05 szv.	Bicske
28	6 15 *	010 12 20 *	Arad, Tóvis
1502	7 00 gyv.	8 12 30 *	Szombathely, Wien
966	7 00 gyv.	310 12 35 *	Hatvan, Szerenes
302	7 15 *	34 12 50 *	Bicske
908	7 15 szv.	380 1 30 *	Gödöllő
			(Fehring, Graz, Nagy-Kanizsa, Triest)
604	7 35 gyv.	1304 1 50 gyv.	Nagy-Kanizsa
			(Triest)
1302	7 40 *	912 1 55 szv.	Szabadka, Bostnad
			(Kolozsvár, Hatvan, Bukarest ²⁾)
10	7 45 szv.	602 ²⁾ 2 00 gyv.	Wien, Páris,
			(Kassa, Lemberg)
402	7 50 *	404 2 15 *	Kassa, Lemberg
			(Kassa, Lemberg, Máramarossziget)
318	7 45 *	320 2 25 *	Bicske
			(Kassza, Lemberg, Máramarossziget)
1002	7 50 gyv.	510 2 30 szv.	Szatmár-Nemeti
			(Gödöllő)
600	8 00 szv.	326 2 50 *	Gödöllő
1508	8 10 *	1902 3 00 gyv.	(Pécs, Eszék,
1006	8 20 *	903 3 20 *	Bostnad, Zágreb
			(Bosznyóhad, Belgrád, Konstantinápoly)
408	8 35 *	1022 3 25 szv.	Ruttká, Berlin
			(Bicske, Sz. felvárny, Győr, Sopron)
506	9 00 gyv.	6 5 10 gyv.	Győr, Sopron
			(Gödöllő)
306	9 20 *	308 5 35 *	Ruttká, Berlin
			(Kolozsvár, Brassó)
944	11 15 (szv)	508 5 45 *	Kolozsvár, Brassó
			(Hatvan)
			(Kiskőrös)
			(Zágreb, Fiume, Torino, Róma)
			(Máramarossziget, Stanišlau)
			(Győr, Székesfehérvár)
			(Berlin, Ruttká, Szerenes)
			(Triest)
			(Nagy-Kanizsa)

A vonatok érkezése Budapest keleti p. u.-ra. Érvényes 1907 május hó 1-től.

Délelőtt		Délután	
vonat-szám	óra	vonat-szám	óra
645	5 00 (szv)	319 12 10 szv.	Gödöllő
			(Márisradna, Arad, Nagyvárad, Debreczen)
327	5 20 szv.	609 12 25 *	Tóvis, Arad,
			(Püspökföldny, Berlin, Ruttká)
1707	5 45 szv.	301 12 40 gyv.	Berlin, Ruttká
			(Stanišlau, Wien, Sopron)
909	5 50 *	7 12 45 szv.	Szombathely
			(Máramarossziget)
607	6 10 *	903 1 00 gyv.	Konstantinápoly,
			(Belgrád, Bostnad)
405	6 35 *	603 2 10 *	Bukarest ²⁾ Arad
			(Zágreb, Eszék, Pécs, Brád)
1505 ¹⁾	6 50 szv.	1901 1 20 *	Tóvis, Kolozsvár,
			(Szatmár-Nemeti, Lodon, Páris, Wien)
317	7 10 szv.	503 1 25 *	Lemberg, Kassa
			(Gödöllő)
913	7 10 *	101 1 40 *	Graz, Fehring
			(Kiskőrös)
1307	7 25 *	313 3 10 szv.	Hatvan, Szerenes
			(Brassó, Kolozsvár)
309	7 35 *	49 4 15 *	Bicske
			(Gödöllő)
1911	7 40 *	321 5 40 *	Győr
			(Hatvan)
601	7 50 szv.	15 6 35 *	Gödöllő
			(Bukarest, Eszék)
1005	8 05 szv.	505 6 40 *	(Brassó, Kolozsvár, Stanišlau)
			(Fiume, Zágreb, Pécs)
1509	8 15 szv.	907 6 55 *	Bergrád, Bótd
			(Máramarossziget)
311	8 30 *	305 7 05 *	Berlin, Ruttká,
			(Szerenes)
1003	9 05 gyv.	3 7 10 gyv.	Wien, Graz
			(Torino, Róma,
			(Fiume, Zágreb)
			(Brassó, Arad)
			(Gödöllő)
			(Wien, Graz, Triest)
			(Brád, Pécs)
			(Munkács,
			(Máramarosszigeti)
			(Bicske)
			(Cserba, Kassa)
			(Berlin, Ruttká)
			(Torino, Róma,
			(Fiume, Zágreb,
			(Winkovce, Pécs)
			(Wien, Graz, Triest)
			(Nagyseben,
			(Kolozsvár, Stanišlau)
			(Graz, Fehring,
			(Lemberg, Munkács,
			(Máramarossziget)
			(Zimony, Újvidék)
			(Cserba, Kassa)
			(Nagykút)
			(Gödöllő)
			(Bicske)
			(Hatvan)

¹⁾ Vasár- és ünnepnapokon május 19-től bezárólag szeptember 15-ig közlekedik.

²⁾ Május havában csak Brassóig közlekedik.

³⁾ Június 14-től szeptember 14-ig közlekedik.

⁴⁾ Csak hétköznapokon közlekedik.

⁵⁾ Vasár- és ünnepnapokon május 19-től bezárólag szeptember 15-ig közlekedik.

⁶⁾ Csak hétköznapokon közlekedik.

¹⁾ Június 16-tól szeptember 16-ig közlekedik.

²⁾ Május havában csak Brassótól közlekedik.

³⁾ Vasár- és ünnepnapokon május 19-től bezárólag szeptember 15-ig közlekedik.

⁴⁾ Csak hétköznapokon közlekedik.

⁵⁾ Vasár- és ünnepnapokon május 19-től bezárólag szeptember 15-ig közlekedik.

⁶⁾ Csak hétköznapokon közlekedik.

A vonatok indulása Budapest-Józsefvárosról.

Délután.	
vonat-szám	óra
1506 ³⁾	11 00 gyv.
330 ⁴⁾	7 00 szv.

A vonatok érkezése Budapest-Józsefvárosra.

Délután.	
vonat-szám	óra
329 ⁵⁾	6 00 szv.